

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

KONČNO
A6-0297/2005

12.10.2005

POROČILO

o neširjenju orožja za množično uničevanje: vloga Evropskega parlamenta
(2005/2139(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Ģirts Valdis Kristovskis

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
EXPLANATORY STATEMENT	15
POSTOPEK	20

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o neširjenju orožja za množično uničevanje: vloga Evropskega parlamenta (2005/2139(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1540 (2004), ki opisuje širjenje orožja za množično uničevanje (OMU) in načine njegovega dobavljanja kot grožnjo mednarodnemu miru in varnosti,
- ob upoštevanju Evropske varnostne strategije (EVS), ki navaja, da je širjenje OMU morda največja grožnja naši varnosti,
- ob upoštevanju izvajanja EVS in zlasti strategije Evropske unije proti širjenju OMU (strategija EU proti OMU), ki jo je Evropski svet sprejel 12. decembra 2003,
- ob upoštevanju dejstva, da so vse države članice Evropske unije države pogodbenice glavnih večstranskih sporazumov, ki sestavljajo režim neširjenja orožja, in sicer Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja (NPT) iz leta 1968, Konvencije o biološkem in toksičnem orožju (BTWC) iz leta 1972, Konvencije o kemičnem orožju (CWC) iz leta 1993 in Pogodbe o celoviti prepovedi poskusov (CTBT) iz leta 1996, in da imata dve državi članici, Združeno kraljestvo in Francija, jedrsko orožje, kot je opredeljeno v Pogodbi o neširjenju, ter da je taktično orožje ZDA nameščeno na ozemljih veliko več držav članic: Nemčije, Italije, Združenega kraljestva, Grčije, Nizozemske in Belgije ter držav prosilk za članstvo v EU, zlasti Turčije,
- ob upoštevanju obveze držav članic, da si prizadevajo za univerzalizacijo teh večstranskih sporazumov, zlasti Skupnega stališča Sveta 2003/805/SZVP z dne 17. novembra 2003¹,
- ob upoštevanju poročila Visokega odbora za preučitev groženj, izzivov in sprememb, ki ga je sestavil generalni sekretar ZN in ki navaja, da se približujemo točki, na kateri bi lahko erozija režima neširjenja orožja postala neustavljiva, posledica pa bi bil plaz širjenja orožja,
- ob upoštevanju odgovora generalnega sekretarja ZN v poročilu: „V večji svobodi: za razvoj, varnost in človekove pravice za vse“, ki poudarja pomen večstranskih sporazumov pri varovanju mednarodnega miru in varnosti na področjih jedrskega, biološkega in kemičnega orožja ter nedavnih dosežkov pri dopolnjevanju pomanjkljivosti, kot so tiste v Resoluciji Varnostnega sveta ZN 1540 (2004),
- ob upoštevanju svojih resolucij, v katerih je izražena zaskrbljenost zaradi širjenja OMU ter snovi in tehnologij, povezanih z orožjem, zlasti Resolucije o biološkem in toksičnem orožju z dne 14. junija 2001², Resolucije o jedrski razorožitvi z dne 26. februarja 2004³ in

¹ UL L 302, 20.11.2003, str. 34.

² UL C 53 E, 28.2.2002, str. 400.

³ UL C 98 E, 23.4.2004, str. 152.

Resolucije o pregledni konferenci o neširjenju jedrskega orožja za leto 2005 z dne 10. marca 2005¹,

- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
  - ob upoštevanju svetovalnega mnenja Mednarodnega sodišča z dne 8. julija 1996 o zakonitosti grožnje ali uporabe jedrskega orožja,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6-0297/2005),
- A. ker so vprašanja v zvezi z neširjenjem orožja osrednja tema v Evropski uniji vse od ustanovitve Evropske skupnosti za atomsko energijo z Rimsko pogodbo,
- B. ker je ostala politika neširjenja orožja omejena in je še le zdaj resno obravnavana v EVS, še zlasti s strani držav članic s strategijo EU proti OMU in delom Komisije v skladu z obstoječimi proračunskimi postavkami, v pripravi finančne perspektive 2007–2013,
- C. ker je Svet EU dosegel Skupno stališče (vključno z 41 ločenimi ukrepi), ki je bilo predstavljeno na pregledni konferenci NPT za leto 2005, vendar ni uspel prepričati drugih podpisnic NPT k prizadevanjem za skupno strategijo z enakim mnenjem, določeno v Skupnem stališču, čeprav je treba širjenje OMU obravnavati kot najnevarnejšo grožnjo svetovni varnosti,
- D. ker to poudarja, da mora Evropska unija nujno zagotoviti novo vodstvo za zaščito svojih interesov z oživitvijo ukrepov iz Skupnega stališča in strategije EU proti OMU, zato da se okrepi režim neširjenja orožja,
- E. ker se bodo države pogodbenice leta 2006 srečale na pregledni konferenci BTWC za spremljanje napredka pri izvajanju določb Pogodbe in je zato bistveno, da najdejo načine razvoja določb za preverjanje BTWC ter okrepijo pravila proti biološkemu orožju – vključno z ukrepi, da se razvoj in lastništvo biološkega orožja označita kot kaznivo dejanje z nacionalno zakonodajo;
- F. ker ostaja Evropski parlament zaskrbljen, da se je strategija EU proti OMU zdaj oslabila zaradi neustreznega financiranja ključnih ciljev s seznama prednostnih nalog, ki je priložen poročilu o napredku Urada osebnega predstavnika za neširjenje OMU² in pričakovanim rezultatom študij, ki jih je izvedla Komisija v pilotnem projektu 2004 z naslovom „Krepitev programov EU za skupno zmanjšanje nevarnosti: Ukrepi Skupnosti v podporo strategiji Evropske Unije proti širjenju orožja za množično uničevanje“,
- G. ker strategija EU proti OMU poziva k povečanju prispevka EU za skupno zmanjšanje nevarnosti glede na finančno perspektivo po letu 2006 in predvideva oblikovanje posebne proračunske postavke Skupnosti za neširjenje in razorožitev OMU;

Nevarnost širjenja OMU

---

¹ Besedila sprejeta, P6_TA(2005)0075.

² Svet Evropske unije, „Izvajanje strategije o OMU: polletno poročilo o napredku/seznam prednostnih nalog“, 3. december 2004: <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st15246.en04.doc>.

1. priznava, da so večstranski sporazumi, ki sestavljajo režim neširjenja orožja, uspešni pri upočasnjevanju širjenja OMU in sistemov za dobavljanje ter da ti sporazumi zaslužijo stalno in polno podporo v prihodnosti, vendar prav tako podpira mnenje, izraženo v EVS, da zdaj vstopamo v novo in nevarno obdobje, v katerem bo večja možnost oboroženega boja z OMU, posebno na Bližnjem vzhodu ter v Severovzhodni in Južni Aziji;
2. meni, da širjenje jedrskega orožja močno poveča nevarnost jedrske vojne in, glede na katastrofalen vpliv, ki bi ga takšna vojna imela na vse človeštvo, poziva vse nacionalne države, da storijo vse, kar je v njihovi moči, za vzpostavitev uspešnega, učinkovitega in pravičnega sistema, s katerim se bo zmanjšala in postopoma odpravila jedrska nevarnost;
3. zavrača razvoj nove generacije jedrskega orožja (tako imenovanih bomb „mini nukles“ ali bomb za prebijanje globoko utrjenih bunkerjev) in spremembe jedrskih doktrin, ker povečujejo rabo jedrskega orožja v vojaške namene, namesto da bi zmanjševali njihov pomen, s čimer se razvrednotijo pozitivni razvojni dosežki, kot so strateška zmanjšanja jedrskega orožja ZDA in Rusije; znova poziva administracijo ZDA, da trajno ustavi takšen razvoj dogodkov;
4. poziva k takojšnjemu ukrepanju za preprečevanje nadaljnega širjenja balističnih izstrelkov z daljšim dometom in večjo natančnostjo, s pomočjo razvoja in podaljšanja članstva v mehanizmih za nadzor orožja, kot so režim nadzora raketne tehnologije (MTCR) in Haaška pravila o ravnanju;
5. poudarja, da je v tem obdobju visoke ozaveščenosti o nevarnosti terorizma in ogrožanju državne varnosti vse bolj pomembno varovanje civilnih jedrskih, bioloških in kemičnih snovi, tovarn in raziskovalnih laboratorijev na globalni ravni ter tudi v Evropi in njeni okolici;
6. je trdno prepričan, da bodo ukrepi za jedrsko razorožitev znatno prispevali k mednarodni varnosti in zmanjšali tveganje, da bi teroristi kradli plutonij;
7. poudarja pomen omejevanja tveganja, da bi občutljive snovi, oprema in/ali tehnologije, povezane z OMU, prišle v napačne roke, z razvijanjem in uveljavljanjem učinkovitega nadzora izvoza in tranzita ter s krepitvijo upravljanja varnosti mej;
8. poudarja, da hiter tehnološki razvoj bioloških ved ter premajhno uničevanje in neprimerno shranjevanje vzbujajo posebno skrb zaradi biološkega orožja v bližnji prihodnosti;

Politika Evropske unije v zvezi z OMU

9. poziva Evropsko unijo in njene države članice, da čim bolj izkoristijo obstoječe režime preverjanja in, kjer je potrebno, predlagajo nove instrumente za preverjanje;
10. poziva EU in njene države članice, da še naprej ponujajo popolno podporo Mednarodni agenciji za atomsko energijo (IAEA) pri njenih prizadevanjih za okrepitev režima neširjenja jedrskega orožja, in sicer s postopnim spreminjanjem Dodatnega protokola k vsestranskim zaščitnim ukrepom v nov standard preverjanja;

11. poziva Evropsko unijo, da ostane dejavna pri obravnavanju tveganja širjenja zalog kemičnega in jedrskega orožja in snovi za množično uničevanje iz hladne vojne ter bioloških snovi in raziskovalnih zmogljivosti iz hladne vojne;
12. poziva Evropsko unijo in njene države članice, da nadaljujejo delo pod okriljem IAEA in raziščejo pobude za zagotavljanje goriva z razvijanjem osnutka ideje, ki je lahko temelj za novo mednarodno soglasje o dostopu do jedrskega goriva;
13. meni, da mora imeti Evropska unija bolj dejavno vlogo pri neširjenju orožja in politiki razoroževanja, zlasti v okviru boja proti terorizmu;
14. poziva EU k razvoju potrebnih mehanizmov za koordinacijo (enota EU za spremljanje OMU v povezavi s situacijskim centrom EU) za zagotovitev, da se obveščevalni podatki uporabljajo za gradnjo solidarnosti in zaupanja med državami članicami o politiki OMU;
15. ostaja prepričan, da mora Evropska unija pri izvajanju strategije EU proti OMU dati večji pomen konkretnim pobudam za razorožitev in predvsem dejavnostim za neširjenje orožja, da bi tiste zunaj Evropske unije pregovorili v sodelovanje v skupni strategiji za vzajemno varnost;
16. priznava delo, ki je bilo narejeno za izpolnitev strategije EU proti OMU v prvem letu in pol njenega obstoja, zlasti tisto, ki sta ga opravila osebni predstavnik in Komisija, ter poudarja, da morajo biti prednostne naloge Evropske unije:
  - a) nadaljevanje politične obveze na mednarodni ravni za spodbujanje izvajanja strategije EU proti OMU;
  - b) večji poudarek na pobudah za razorožitev in na vprašanjih v zvezi z neširjenjem orožja;
  - c) krepitev večstranskih pogodb, ki vzpostavljajo režime neširjenja orožja;
  - d) poudarek na neširjenju in nevarnosti, povezanih z uporabo OMU s strani teroristov;
  - e) zagotavljanje potrebnih finančnih virov za izvajanje strategije EU proti OMU;
17. poziva Komisijo in Svet, da pripravita načrtovanje programov finančne perspektive 2007–2013 tako, da sestavita seznam prednostnih dejavnosti in s tem povezanih stroškov za izpolnjevanje obvez, sprejetih v okviru globalnega partnerstva G8 proti širjenju OMU, ter za širitev dejavnosti zunaj držav SND za izpolnitev globalnih potreb;
18. poziva Evropsko unijo in njene države članice, da igrajo dejavnejšo vlogo pri spodbujanju demokracije in reševanju zamrznjenih sporov po svetu, ker je ta dejavnost sestavni del uspešne politike o neširjenju in lahko pomembno prispeva k reševanju osnovnih vzrokov oboroževalne tekme z OMU;
19. poziva visokega predstavnika EU za skupno zunanjo in varnostno politiko, naj zagotovi podatke v zvezi z vprašanjem, kako vključiti svetovalno mnenje Mednarodnega sodišča o „Zakonitosti grožnje ali uporabe jedrskega orožja“ iz leta 1996 v strategijo EU proti OMU;

Praksa EU pri določanju klavzul o neširjenju OMU

20. pozdravlja vključitev klavzul o neširjenju OMU v najnovejše sporazume Evropske unije s tretjimi državami in akcijske načrte; vseeno poudarja, da morajo takšne ukrepe strogo izvajati vse partnerice Unije brez izjeme; zato poziva k hitri reviziji obstoječih sporazumov in akcijskih načrtov, ki nimajo te klavzule;
21. poziva vse države, ki so sklenile sporazum o sodelovanju z EU, zlasti pa tiste, ki imajo jedrsko orožje, da drugim državam, še posebej tistim, ki niso podpisnice NPT, ne pomagajo in jih ne spodbujajo pri pridobivanju jedrskega orožja ali drugih eksplozivnih jedrskih naprav, ki bi jih te morda želele dobiti;
22. zato priporoča, da se za podporo vseh tretjih držav, ki prosijo za pomoč na tem področju, pripravijo instrumenti v tesnem sodelovanju s Svetom, Komisijo in Parlamentom;
23. poziva Svet in Komisijo, da zagotovita načrte za tehnično pomoč za vsako tretjo državo, ki išče podporo Unije za razvoj državnega sistema nadzora izvoza, da se zagotovi skladnost s klavzulo ali zahtevami za poročanje iz Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1540 (2004);
24. poziva Svet in Komisijo, naj zagotovita oceno stroškov za podporo tretjim državam pri oblikovanju zakonodaje o neširjenju OMU in vzpostavitvi sistemov za nadzor izvoza;
25. zahteva, da Svet in Komisija poročata o dejavnostih, ki se izvajajo za podporo tretjim državam pri oblikovanju zakonodaje o neširjenju OMU in vzpostavitvi sistemov za nadzor izvoza;

Zavrnitev namestitve OMU v vesolju

26. se sklicuje na določbe iz člena IV Pogodbe o vesolju iz leta 1967, s katero so se države pogodbenice zavezale, da v orbito okrog Zemlje ali drugih nebesnih teles ne bodo poslale nobenega jedrskega orožja ali predmetov z OMU, ne bodo namestile OMU na nebesna telesa, postavile OMU v vesolje na kakršen koli drug način in da ne bodo ustanovile vojaških oporišč ali objektov, preizkušale nobene vrste orožja niti izvajale vojaških vaj na Luni ali drugih nebesnih telesih;
27. poziva Evropsko unijo in države članice, da preučijo možnost za dogovarjanje o dodatnih sporazumih o vesolju, zato da se zagotovita miroljubno raziskovanje in uporaba vesolja ter se prepreči kakršna koli oboroževalna tekma v vesolju;

Odzivi na kršitev sistema ZN

28. poziva Predsedstvo EU in Svet, da zagotovita nadaljnje informacije o načinih doseganja cilja v strategiji EU proti OMU za „spodbujanje vloge Varnostnega sveta ZN in povečevanje strokovnega znanja pri izpolnjevanju izziva širjenja orožja“;
29. poziva Evropsko Unijo in njene države članice k zagotavljanju potrebnih virov za vzpostavitev enote ZN za tehnično pomoč v zvezi s preverjanjem in skladnostjo;

30. poziva Evropsko unijo, da zagotovi tehnično pomoč tistim nacionalnim državam, ki iščejo podporo za izpolnjevanje svojih zahtev za poročanje v skladu z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1540 (2004);
31. poziva k nadaljnjemu razvoju dejavnosti v skladu z Resolucijo 1540 (2004), da se vključijo ocenjevalne skupine, katerih naloga je ocenjevanje verodostojnosti predloženih poročil in določanje obsega, v katerem članice Združenih narodov izvajajo obveznosti v skladu s to resolucijo;
32. poziva k razvijanju načel za usmerjen in ustrezen režim sankcij, ki ga je treba uporabiti proti tistim, ki ne izpolnjujejo obveznosti o neširjenju orožja iz Resolucije 1540 (2004) Varnostnega sveta ZN;
33. zahteva potrebna sredstva, da Evropski uniji omogoči, da znatno prispeva k vsem prihodnjim inšpekcijskim režimom, ki jih odobrijo ZN;

Zakonita uporaba sile v okviru učinkovitega multilaterizma

34. upošteva, da je verodostojna grožnja uporabe sile imela pomembno vlogo pri lajšanju dela UNSCOM in UNMOVIC, povezanega z razoroževanjem; meni, da je to načelo pomembno tudi pri prihodnjih pobudah, ki bodo olajšale delo pri razoroževanju;
35. meni, da je bistveno, da se v nobeni krizi vojaška strategija ne odmakne od strategije razoroževanja, da bi se tako izognili kakršni koli pre nagljeni izključitvi mednarodnih skupin za preverjanje, ki ostajajo eden od najpomembnejših instrumentov za preverjanje;
36. meni, da je za učinkovit multilaterizem bistveno, da se uporabijo vse ustrezne diplomatske in politične poti, preden se poseže po zakoniti vojaški sili v skladu z Ustanovno listino ZN;
37. poudarja, da je jedrsko orožje namenjeno zastraševanju; podpira politično zavezanost držav, ki imajo jedrsko orožje, da ga ne bodo uporabile proti tistim, ki ga nimajo ("negativna zagotovila za varnost"), in ponavlja, da v jedrski vojni ne bi bilo zmagovalca;
38. izpostavlja pomen sprejetja ukrepov, ki bi države odvrčali od odstopa od NPT; podpira prizadevanja nekaterih držav članic EU, ki so pogodbenice NPT, da se preuči člen X o odstopu od Pogodbe in da se v primeru odstopa olajša predložitev zadeve Varnostnemu svetu ZN;

Tradicionalne in nastajajoče jedrske sile

39. poziva države, ki imajo jedrsko orožje v skladu s Pogodbo o neširjenju jedrskega orožja – s posebnim poudarkom na krepitvi moralne pristojnosti in verodostojnosti članic NATA Združenega kraljestva, Francije in ZDA –, da pravočasno, postopno in bistveno ukrepajo za odpravo lastnih jedrskih zalog v skladu z obvezami iz pravno zavezujočih pogodb in sporazumov;
40. ponovno poziva Izrael, Indijo in Pakistan, da postanejo države pogodbenice NPT;
41. poudarja potrebo po sporazumih o močnejši regionalni in večstranski varnosti na

- Bližnjem vzhodu, Indijski podcelini in Severovzhodni Aziji, da se zmanjša pritisk na širjenje jedrskega orožja in doseže opustitev sorodnih programov;
42. poziva Evropsko unijo, da sodeluje z mednarodnimi partnerji za razvoj in spodbujanje območja brez OMU na Bližnjem vzhodu; v ta namen spodbuja s tem povezano delo, ki se opravlja v okviru Barcelonskega procesa;
  43. priporoča, da Evropska unija pripiše največji pomen učinkovitemu izvajanju režima neširjenja jedrskega orožja v Sredozemlju, ker je varnost v Evropi neločljivo povezana z varnostjo te regije;
  44. opominja vse prihodnje države članice na dolžnost, da se strogo ravna po svojih mednarodnih obveznostih, ki prepovedujejo pridobivanje in razvoj orožja za množično uničevanje in snovi za množično uničevanje ter predajo takega orožja, snovi ali tehnologij kateri koli tretji državi ali nedržavnemu udeležencu;
  45. poziva Svet in Komisijo, da nadaljujeta pogovore z Iranom o njegovem jedrskem programu ter ob tem upoštevata pravno utemeljene interese gospodarske in regionalne varnosti obeh strani in spoštujeta načela, ki izhajajo iz mednarodnega prava in multilaterizma;
  46. pozdravlja dejstvo, da sta se stališči Evropske unije in Združenih držav o Iranu bistveno približali in dali prednost diplomaciji;
  47. poziva iransko vlado – da se ponovno vzpostavi zaupanje na mednarodni ravni – da zagotovi objektivna in preverljiva jamstva glede na miroljubno naravo vsakega jedrskega programa ter strogo spoštuje določbe Pariškega sporazuma in ustreznih resolucij Sveta guvernerjev Mednarodne agencije za atomsko energijo;
  48. poziva iranski parlament, da nujno zaključi parlamentarno ratifikacijo in uspešen začetek veljavnosti Dodatnega protokola k Vsestranskemu sporazumu o zaščitnih ukrepih z Mednarodno agencijo za atomsko energijo;
  49. izraža zelo globoko zaskrbljenost, ker je Severna Koreja 10. februarja 2005 razglasila, da ima jedrsko orožje; pozdravlja napredek, dosežen na šeststranskih pogovorih, ter še posebej zavezanost Severne Koreje, da se bo odrekla jedrskemu orožju in se ponovno pridružila NPT; podpira izjavo dr. ElBaradeija, generalnega direktorja IAEA, z dne 19. septembra o vrnitvi inšpektorjev IAEA v Severno Korejo; ponovno poudarja, kako pomembno je, da Evropska unija sodeluje na pogajanjih, ki so v teku, in da ima vidno vlogo pri izvajanju nedavnega sporazuma;
  50. zato poziva Severno Korejo, da se ponovno pridruži NPT, razveljavi odločitev o odstopu od šeststranskih pogovorov in dovoli nadaljevanje pogajanj, da se poišče miroljubna rešitev sedanje krize;
  51. podobno poziva Severno Korejo in Združene države, da poiščejo hitro rešitev sedanje krize, pri čemer je prvi korak, da Združene države ponovno začnejo dobavo težkega kurilnega olja v zameno za potrjeno začasno zaprtje jedrske elektrarne Jongbjon;

52. opozarja Svet, da je pobuda Organizacije za energetski razvoj Korejskega polotoka imela pomembno vlogo v bližnji preteklosti in bi lahko bila koristna za prihodnjo dobavo konvencionalne energije;

Rezultati in razvoj pregledne konference NPT za leto 2005

53. ponovno poudarja, da ostaja Pogodba o neširjenju jedrskega orožja temelj večstranskega režima o neširjenju orožja, ki mora biti v celoti ohranjen, in da se mora neizpolnjevanje njenih določb spremljati prek Varnostnega sveta ZN;
54. izraža razočaranje in globoko zaskrbljenost, ker niso bila soglasno dosežena koristna priporočila, ki jih je treba obravnavati na naslednji pregledni konferenci NPT, in obžaluje, da Evropska unija ni prevzela pobude župana Hirošime za svet brez jedrskega orožja do leta 2020;
55. izraža razočaranje nad rezultatom pregledne konference NPT leta 2005 in vlogo držav članic na njej; vseeno poziva države članice, Svet in Komisijo, da si v dobri veri prizadevajo za 41 ukrepov iz Skupnega stališča;
56. poziva zlasti Francijo in Združeno kraljestvo, da ponovno okrepita izpolnjevanje 13 korakov za razorožitev in sodelujeta z Združenimi državami, Rusijo in Kitajsko, ki so se ob koncu pregledne konference NPT leta 2000 prav tako zavezale procesu;
57. poziva Svet in države članice, da učinkovito izvajajo določbe končnega dokumenta pregledne konference NPT iz leta 2000, katerih cilj je sprejetje pogodbe o prepovedi proizvodnje vsega orožja, za katero se uporabljajo cepljive snovi; poudarja, da brez končnega dokumenta pregledne konference leta 2005 te določbe ostajajo v veljavi kot politična in pravna obveznost držav pogodbenic NPT;
58. s tem ponovno izraža podporo sklenitvi pogodbe o prenehanju uporabe cepljivih snovi, ki je nediskriminacijska, večstranska, mednarodno in dejansko preverljiva;
59. prav tako poziva vsako državo, ki tega še ni storila, da zdaj podpiše in ratificira CTBT; poudarja, da nobena država pod nobenimi pogoji ne sme začeti ali nadaljevati z eksplozivnimi jedrskimi poskusi; ponovno navaja svoje prepričanje, da morata EU in NATO narediti vse, kar je mogoče, da prepričata administracijo ZDA, da konča svoj upor glede tega vprašanja;
60. poziva Svet in Komisijo, da predložita dodatne predloge, ki si prizadevajo prepričati tretje države, ki tega še niso storile, da zdaj podpišejo in ratificirajo dodatne protokole Mednarodne agencije za atomsko energijo;

Skupni ukrepi v okviru čezatlantskih odnosov med Združenimi državami in EU

61. poziva Evropsko unijo in Združene države, da nadaljujejo pozitiven dialog na področjih neširjenja orožja in boja proti terorizmu v skladu z deklaracijami Evropske unije in Združenih držav o boju proti terorizmu in neširjenju OMU, ki so bile sprejete na vrhu EU-ZDA 26. junija 2004 in ponovno potrjene 20. junija 2005;

62. ponovno potrjuje pomen tesnejšega sodelovanja z Združenimi državami, zato da se okrepi mednarodni sistem pogodb in režimov proti širjenju OMU, zagotovita strogo izvajanje in skladnost, podpirajo izredni pregledi in da se prizna, da so lahko za boj proti neširjenju orožja potrebni tudi drugi ukrepi, ki so v skladu z mednarodnim pravom;
63. poudarja nujnost podpisa in ratifikacije CTBT brez odloga, brezpogojno in v skladu z institucionalnimi postopki te pogodbe, da se zagotovi najzgodnejši začetek veljavnosti;
64. poziva Svet in Komisijo, da vztrajata pri nujnosti takšnega podpisa in ratifikacije v dialogu z Združenimi državami in vsemi drugimi državami partnericami, ki še niso ratificirale CTBT in/ali NPT;
65. poziva Združene države, da razjasnijo stanje v zvezi s kakovostjo in strateškimi cilji njihovih taktičnih jedrskih zalog, ki so nameščene v evropskih oporiščih;

Nedržavni udeleženci

66. poziva Evropsko unijo, da sodeluje z mednarodnimi partnerji, z organizacijami ZN, IAEA, OVSE in zvezo NATO, da razvija in spodbuja mehanizme, ki preprečujejo, da dobijo teroristi, ali tisti, ki skrivajo teroriste, dostop do orožja in snovi za množično uničevanje;
67. meni, da je treba storiti vse za preprečitev, da bi kateri koli državni ali nedržavni udeleženci pridobivali, razvijali ali imeli dobiček od razvoja, zlorabe ali uporabe orožja in snovi za množično uničevanje;
68. meni, da je varnostna pobuda proti širjenju orožja za množično uničevanje („Proliferation Security Initiative“) pomemben instrument za rešitev problema širjenja OMU in bi morala dopolnjevati Resolucijo Varnostnega sveta ZN 1540 (2004) ter obstoječe režime neširjenja orožja;

Globalno partnerstvo G8

69. poudarja pomen programov med drugim za varnost in razpolaganje s snovmi, povezanimi z orožjem, fizično zaščito objektov in laboratorijev, odkrivanje in opozarjanje pred nezakonitim preprodajanjem materialov za OMU, krepitev nadzora izvoza ter prerazporeditev nekdanjih znanstvenikov, ki se ukvarjajo z orožjem, kot je določeno v skladu z Globalnim partnerstvom G8;
70. spodbuja vzpostavitev skupnih mednarodnih jedrskih raziskav in industrijskih projektov kot korakov h krepitvi zaupanja;
71. podpira nadaljnjo finančno obveznost Globalnega partnerstva G8 v okviru finančne perspektive 2007–2013 proti širjenju OMU in z njim povezanih snovi; ta mora med drugim podpirati nadaljnje učinkovite in dokončne ukrepe za razoroževanje s prispevanjem k programu za uničevanje kemičnega orožja in k večstranskim prizadevanjem za razporeditev plutonija v Rusiji; poziva Rusijo, naj poveča svoj finančni prispevek za oba programa;

72. poziva Komisijo in Svet, da v imenu EU Globalnemu partnerstvu G8 predstavita poročilo o letnem napredku pri izpolnjevanju obveze iz Kananaskisa iz leta 2002;
73. poudarja, da je zgodovina pokazala, da je veliko preveč držav, vključno z državami članicami EU, neodgovorno izvažalo materiale in tehnologijo, s katero se lahko izdelata jedrsko orožje, in da je to močno prispevalo k trenutnim problemom nenadziranega širjenja; zato poudarja, da morajo biti nacionalni in večstranski nadzorni sistemi usklajeni, da se prepreči kakršno koli neželeno širjenje OMU;

Nadzor izvoza jedrskih snovi

74. poudarja, da mora biti Evropska unija vodilni sodelujoči udeleženec v režimih nadzora izvoza, kot je poudarjeno s strategijo EU proti OMU, zlasti z izboljševanjem učinkovitosti nadzorov izvoza znotraj EU, v skladu z Uredbo o dvojni rabi¹ in z vzpostavitvijo programa za pomoč tistim državam, ki potrebujejo tehnično pomoč na področju nadzora izvoza;
75. zahteva bolj dejavne evropske in nacionalne pristope k nadzoru izvoza blaga z dvojno rabo za preprečitev nevarnosti, da bi teroristi in drugi nezaželeni končni uporabniki v tretjih državah dobili dostop do občutljivega blaga;
76. pozdravlja razvoj projekta TACIS v Rusiji, pilotnega projekta leta 2004 na Balkanu in pilotnega projekta leta 2005 v štirih dodatnih državah ali regijah s strani Komisije kot prvega niza dejavnosti, ki podpira možno vzpostavitev dolgoročne pobude EU za sodelovanje pri nadzoru izvoza;
77. poziva Svet, da zagotovi poročilo o političnem dialogu s partnerji o nadzoru izvoza in poziva Komisijo, naj poroča o napredku pri izvajanju zgoraj omenjenih projektov za nadzor izvoza blaga z dvojno rabo; poziva tudi k analizi z ocenami stroškov v okviru finančne perspektive 2007–2013 s strani Sveta in Komisije o tem, kako se lahko take projekte razširi v druge regije in države;

Kemično in biološko orožje

78. poziva k pravilnemu izvajanju CWC in ustreznemu financiranju Organizacije za prepoved kemičnega orožja (OPWC); meni, da je treba izvesti preventivno inšpekcijo tistih, ki so osumljeni kršitve določil pogodbe;
79. poziva države članice, Svet in Komisijo, da na srečanju držav pogodbenic BTWC od 5. do 9. decembra 2005 oblikujejo jasno in prepričljivo stališče Evropske unije, da se lahko na pregledni konferenci BTWC predstavi izčrpno skupno stališče;
80. poziva Evropsko unijo, da zagotovi tehnično pomoč za države v razvoju v zvezi z nadzorovanjem bolezni (v skladu s členom X BTWC);
81. zahteva, da zadevne države članice umaknejo zadržek v zvezi z Ženevskim protokolom iz

---

¹ Uredba Sveta (ES) št. 1334/2000 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza blaga in tehnologije z dvojno rabo (UL L 159, 30. 6. 2000, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1504/2004 (UL L 281, 31. 8. 2004, str. 1).

leta 1925, ker je politika povračilnih ukrepov s kemičnim in/ali biološkim orožjem v nasprotju z obvezami BTWC;

82. v okviru bližnje finančne perspektive poziva Komisijo, da oceni izvedljivost programov pomoči s tretjimi državami, da se okrepi varnost bioloških snovi, laboratorijev in objektov;

Vloga Evropskega parlamenta

83. se sklicuje na pozitiven prispevek, ki ga lahko Evropski parlament ponudi pri obravnavanju vprašanj skupne varnosti o neširjenju orožja in razoroževanju kot proračunski organ, kot je že dokazano z njegovo podporo za programe jedrske varnosti v skladu s projektom TACIS;
84. ponovno zahteva moratorij – z namenom uvedbe popolne prepovedi – na uporabo tako imenovanega „streliva iz osiromašenega urana“;
85. ponovno opozarja na pozitivni prispevek, ki ga Evropski parlament še naprej daje v primeru drugega pilotnega projekta (2005), pri čemer je bilo 1,5 milijona EUR dodeljenih Komisiji za začetek pobude EU za sodelovanje pri nadzoru izvoza; opozarja na svojo odločitev, da bo še naprej podpiral takšne dejavnosti s financiranjem tretjega pripravljalnega ukrepa v letu 2006, ki omogoča Komisiji, da še naprej pripravlja pogoje za prihodnje programe, ki jih financira Skupnost, v skladu z novo finančno perspektivo 2007–2013;
86. opozarja na vlogo, ki jo ima Parlament s svojo zakonodajno pristojnostjo soodločanja in kot proračunski organ pri vprašanjih, kot je predlagan instrument stabilnosti, ki bi moral v skladu z instrumentom za jedrsko varnost vključevati nadzor izvoza in varnost na mejah, podporo uničevanju kemičnega orožja in odstranjevanje cepljivih snovi, ki se uporabljajo pri proizvodnji orožja, upravljanje in nadzor radioaktivnih in jedrskih snovi, biološko varnost, uporabo strokovnega znanja o orožju v druge namene itd.;
87. nadalje opozarja na svojo prisotnost prek privolitve pri najpomembnejših mednarodnih sporazumih Unije s tretjimi državami in še zlasti tistih sporazumih, ki vključujejo klavzulo o neširjenju; v zvezi s tem opozarja na podporo, ki jo zahteva Parlament za vse tiste pobude, ki nasprotujejo širjenju v nekaterih državah in v zameno ponujajo sodelovanje ali kakršen koli mednarodni sporazum ali partnerstvo;
88. zato zahteva, da Evropski parlament popolnoma sodeluje v vseh pobudah, katerih cilj je izvajanje strategije EU proti OMU;
89. priporoča, da se uradna delegacija Parlamenta udeleži naslednje pregledne konference NPT in pregledne konference BTWC;
90. poziva države članice in Svet, da v delegacijo Unije vključijo poslance Evropskega parlamenta na katerem koli prihodnjem vzajemnem pregledu nadzorov izvoza; poziva tudi Svet in Komisijo, da redno obveščata Parlament o vlogi EU v Avstralski skupini, Režimu nadzora raketne tehnologije, Waasenaarskem sporazumu in Skupini držav dobaviteljic jedrskega blaga;

91. predlaga, da se letno sprejme poročilo o statusu dejavnosti neširjenja Evropske unije, ki vsebuje ustrezna priporočila v zvezi s politiko;

Finančni vidiki strategije Evropske unije proti širjenju OMU

92. poziva države članice, da določijo ustrezna finančna sredstva za izvajanje prednostnih nalog, ki so navedene v poročilu o napredku Urada osebnega predstavnika;
93. poziva Komisijo, da na pregleden in jasen način določi sredstva, ki jih je že namenila „jedrski varnosti“ in „neširjenju jedrskega orožja“;
94. poziva Komisijo, da na pregleden in jasen način predstavi sredstva, potrebna za nujen prispevek Skupnosti k strategiji EU proti OMU v letu 2006, in v skladu z novo finančno perspektivo 2007–2013 jasno razločuje med razdelkoma „jedrska varnost“ in „neširjenje jedrskega orožja“;
95. zato poziva Komisijo, da določi seznam prednostnih nalog in oceni stroške za dejavnosti, potrebne za izpolnjevanje obveze v okviru Globalnega partnerstva G8 ter za razširitev dejavnosti zunaj držav SND za izpolnitev globalnih potreb;
96. poziva Svet, Komisijo in države članice, da podprejo posebne projekte, ki jih izvajajo večstranske institucije, kot sta Mednarodna agencija za atomsko energijo in Organizacija za prepoved kemičnega orožja, ter zagotovijo financiranje, kjer je potrebno;
97. poziva zlasti države članice, da zagotovijo finančna sredstva glede na seznam prednostnih nalog Urada osebnega predstavnika za nadzore izvoza in programe tehnične pomoči;
98. meni, da se preprečevanje konfliktov in krizno upravljanje ne smeta financirati na račun proračuna za preprečevanje OMU in da visoki cilji, ki so izraženi v strategiji proti OMU in jih podpirajo vse evropske institucije in države članice, zahtevajo ustrezno stopnjo financiranja; v zvezi s tem opozarja na naraščajoče težave pri financiranju nedavnih pobud (posebno podaljšanja skupnih ukrepov z OPCW in novega skupnega ukrepa v podporo BTWC) iz proračuna SZVP ali instrumentov Skupnosti;
99. zato v okviru razprav o finančni perspektivi 2007–2013 predlaga pregled obstoječega Medinstitucionalnega sporazuma z dne 6. maja 1999 in vključitev v proračun Unije posebne proračunske postavke za financiranje vseh dejavnosti v zvezi z vprašanji OMU, ne glede na to, ali spadajo v okvir Skupnosti ali SZVP, ob upoštevanju posameznega procesa odločanja ter pristojnosti Sveta, Komisije in osebnega predstavnika;
100. naroča predsedniku, da to resolucijo posreduje sedanjemu predsedstvu Sveta, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju ZN, vladam in parlamentom Združenih držav, Rusije, Kitajske, Izraela, Indije, Pakistana, Irana in Severne Koreje ter vsem ostalim državam pogodbenicam NPT in članicam Mednarodne agencije za atomsko energijo.

EXPLANATORY STATEMENT

Origins and rationale for this report:

The rise of EU WMD policy: In December 2003 the EU adopted a ‘Strategy Against the Proliferation of WMD’. The driving force behind the strategy was the need to demonstrate that the EU was serious about constructing a genuinely multilateral approach to tackling the problem of WMD proliferation. The WMD strategy is probably now the most developed policy agenda item of the overall implementation of the European Security Strategy (ESS). From now on, the EU WMD Strategy constitutes the basis for the Union's strategic dialogue with third countries or international organisations.

International Crises and a new EU approach: The EU's profile on WMD has recently increased through the EU-3's (Britain, France and Germany) diplomatic effort to resolve questions surrounding Iran's nuclear programme. Since the Paris Agreement in November 2004, these countries have been joined in the official negotiations by the EU Presidency, the Personal Representative, Annalisa Giannella (the person responsible for overseeing the WMD Strategy's implementation and development, and who represents the High Representative for CFSP Mr Solana) and the European Commission (leading on economic and trade aspects). This approach is also associated with the introduction of a new non-proliferation clause in all mixed agreements with third parties.

The role of the European Commission: The European Commission is also fully involved and associated with the WMD Strategy. It has been the primary focal point for the EU's contribution in the G8 Global Partnership against the spread of weapons and materials of mass destruction, which is focussed upon securing, dismantling and destroying nuclear and chemical weapons-related materials and facilities, and on the reconversion of the expertise formerly involved in the weapons programmes in the former Soviet Union. The EU, represented by the Commission, has committed to allocating one billion euros over 10 years to the Global Partnership programme (in addition to the four billion euros committed by individual member states). Most of the Commission's contribution has been focussed under the TACIS and Nordic Dimension Environmental Programme (TACIS budget). The Commission has also been charged to implement the Joint Action with Russia (CFSP budget) which is therefore part of the overall endeavour.

The Commission is also actively supporting the implementation of the WMD Strategy in other areas – particularly to secure future financing. On 29 September 2004, the Commission adopted a Communication on Instruments for External Assistance under the Future Financial Perspectives 2007-2013. The Commission has proposed a new Instrument for Stability, aimed at tackling crises and instability in third countries, including trans-border challenges (nuclear safety, non-proliferation, organised crime and terrorism). In parallel, it has also commissioned a scoping study looking at how to strengthen EU cooperative threat reduction activities through programming community actions. This is financed by a Pilot Project (proposed by the European Parliament and the Council) and is carried out by the Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI).

The scoping study will provide the supporting material to help the Commission in reaching a decision on, and the programming of, a specific Community contribution to support external EU cooperative threat reduction activities, as mentioned in the EU WMD Strategy. The target of the research findings, therefore, is to underpin future Community actions in terms of structure, content and size for cooperative threat reduction for the budget cycle 2007–2013. Against a backdrop of EU threat perception, the main activities will:

- review existing cooperative threat reduction programmes;
- evaluate areas of cooperation for a possible future large Community contribution;
- determine the financial requirements and propose detailed ideas for projects;
- organise and convene meetings and workshops to present and discuss the findings and proposals with officials and others;
- take responsibility for the organization, jointly with the European Parliament, of the conference on 7 and 8 December 2005 where the project results will be presented to the European Parliament and Member States. The timing of this event will therefore constitute an excellent contribution to the debate on the financial procedure.

The role of the European Parliament: The European Parliament's primary role in shaping the policy process in this area is as a budgetary authority in relation to the CFSP budget and Commission programmes (such as TACIS presently and the new Financial Instruments in the future). In light of the EU's commitment to **one billion euros** under the G8 Global Partnership, led by the European Commission with **Community and CFSP funds**, this is a significant role and an area in need of proper Parliamentary scrutiny.

In 2004, in response to this growing responsibility in the area of security policy, the European Parliament created a new Subcommittee on Security and Defence (SEDE) within its AFET. This Subcommittee, which met Annalisa Giannella on 17 March 2005, will produce a report on the WMD Strategy by autumn 2005.

This Report will coincide with the above-mentioned Inter-Parliamentary Conference, involving the European Parliament and Member State Parliaments, co-organised with the European Commission and with the involvement of the UK Presidency of the EU on the EU's role in preventing WMD proliferation.

The EU WMD Strategy

Annalisa Giannella, along with the Commission, has produced two progress reports on the Strategy's implementation so far, and has compiled a list of priorities for member states to follow up under the operational Chapter III of the Strategy¹.

According to the Strategy the European approach emphasises:

- understanding regional security trends;
- assessing specific security dynamics around any particular proliferation concern;
- developing a dialogue with states under suspicion;

---

¹ Latest Progress report and list of priorities can be found at :
<http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st15246.en04.doc>

- the application of all EU instruments and resources in tackling the problem.

This approach is evident in relation to the EU-3 efforts to halt Iran's nuclear enrichment programme¹. However, it is becoming increasingly clear that the US also has to be involved in the process if the outcome is to prove successful over the medium- to long-term².

While the WMD Strategy continues to receive strong political support from the member states, the Office of the Personal Representative (OPR) in the Council and the Commission are following-up with specific, practical actions. These include:

Linking EU assistance with improved export controls

The OPR and the Commission Services are compiling a prioritised list of third countries that could benefit from EU assistance in relation to export controls. A 'Non-proliferation clause', to be included in agreements with third countries, was drawn up and has been included in agreements with Syria, Tajikistan, Albania, the African Caribbean and Pacific states (in the revised Cotonou Agreement) and there are ongoing discussions to include the clause in agreements with Gulf Cooperation Council and Mercosur³. The clause mentioned explicitly the importance of effective export controls and opens the door for cooperation in that field. This is also in line with the UNSCR 1540.

Criminalising proliferation within the EU

The EU is also working towards the criminalisation of activities that contribute to proliferation (a declaration has been adopted by the European Council)⁴.

Interdiction of criminal proliferation activities

Several Member States hosted exercises in the context of the Proliferation Security Initiative (PSI). The Commission is invited to participate when appropriate.

Enhancing the UN's verification role

On 28 April 2004, Member States on the UNSC co-sponsored Resolution 1540 on WMD non-proliferation, and contributed actively to its adoption by consensus⁵. The Commission drafted the Common EU report, which was transmitted by the EU Presidency to the 1540 Committee in October⁶. A month earlier the Working Group on Disarmament (CODUN) had an initial exchange of views on an international inspection and verification capability to be established within the UN (in line with the Strategy's commitment to retain and utilize UNMOVIC's unique skills)⁷.

---

¹ This policy represents the most high profile and significant manifestation of the EU's new WMD Strategy. The E-3 of UK, France and Germany went to Tehran and brokered an initial deal on Iranian signature of an Addition Protocol to the IAEA safeguards on enrichment in October 2003. During 2004 the issue of Iranian cessation of enrichment activities continued to receive significant attention at the Board of Governors meetings of the IAEA and the E-3 continue their negotiations with Iran.

² This week, 7 March, an EU delegation led by the PR went to Washington to discuss the approach to Iran.

³ See: <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st14997.en03.pdf>

⁴ See: <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st10774.en04.pdf>

⁵ See: [http://disarmament2.un.org/Committee1540/Res1540\(E\).pdf](http://disarmament2.un.org/Committee1540/Res1540(E).pdf)

⁶ See: <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N04/611/48/PDF/N0461148.pdf?OpenElement>

⁷ See: The WMD Strategy, op cit.

Supporting the International Organisations IAEA and OPCW

A first Joint Action has been adopted in support of the nuclear security action plan of the IAEA that is designed to counter the threat of nuclear terrorism. An initial amount of €3.3 million was made available to the IAEA during 2004¹. By the end of 2004, following contacts between the Personal Representative on WMD and the Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons (OPCW), a Joint Action was agreed on support for OPCW activities.

Strengthening the prohibition of chemical and biological weapons

The EU is working in CODUN in order to reach a common position on challenge inspections under the Chemical Weapons Convention. The Personal Representative will also put forward suggestions on how to promote universalisation and implementation of the Biological and Toxin Weapons Convention.

Linking supply to the NPT

While there is consensus for making the NPT Additional Protocol a Condition of Supply, there is as yet no agreement within the Nuclear Suppliers' Group on the scope of those nuclear items that should be covered.

The WMD Strategy: Resources?

A UK Parliamentary Committee recently published a report² that, whilst being very supportive of the WMD Strategy, expressed concern over the funding of its implementation. The Minister for Europe, Denis MacShane, said that out of the CFSP budget of €62 million for 2005 he would expect about 10 per cent to be spent on the WMD Strategy and that Annalisa Giannella was working on that basis. He also said that another €40 million was being spent on cooperative threat reduction from Community budgets (TACIS), which are implemented by the Commission.

MacShane also stated that the UK Presidency would make the WMD Strategy a priority and noted that in co-sponsoring the Commission Pilot Project he expected the groundwork to be in place to secure adequate EU financial resources in the next Financial Perspectives (the EU budget for 2007-2013)³. Similarly, on 8 March in a European Parliament debate, Louis Michel (on behalf of the Commissioner for External Relations) Development and Humanitarian Aid Commissioner stressed that the Commission was committed to supporting the Strategy's implementation and had included specific reference to WMD non-proliferation and disarmament under the External Relations Stability Instrument. He hoped the budgetary

---

¹ Council Joint Action 2004/495/CFSP of 17 May 2004, on support for IAEA activities under its Nuclear Security Programme. http://europa.eu.int/eur-lex/pri/en/oj/dat/2004/1_182/1_18220040519en00460050.pdf

² See : <http://www.publications.parliament.uk/pa/ld200405/ldselect/lducom/96/96.pdf>

³ See : <http://www.publications.parliament.uk/pa/ld/lduncorr/euc0902.pdf> Please note this is uncorrected evidence and "Any public use of, or reference to, the contents should make clear that neither witnesses nor Members have had the opportunity to correct the record. The transcript is not yet an approved formal record of these proceedings."

authorities would support this proposal¹.

The issue of resources and the NPT were considered by the European Parliament and its new Subcommittee on Security and Defence at a hearing on 17 March 2005². The parliamentarians urged the Member States to work hard on the EU's position at the NPT Review Conference in May 2005.

The WMD Strategy: What role for the NPT and Disarmament?

Strengthening the Non-Proliferation Treaty (NPT) regime is part of the EU's commitment to: 'effective multilateralism' under the ESS; the pursuit of the treaty's universalisation; and to the IAEA Safeguard agreements and protocols³.

On 20 April 2005 the Political and Security Committee endorsed a new EU Common Position for the NPT Review Conference, which commits the EU and its member states to strengthen the non-proliferation regime by promoting a successful outcome to the Conference⁴. The Common Position contains 43 distinct measures to achieve this goal and mandates the EU Presidency to undertake demarches in order to convince others of the EU approach.

The last NPT Review Conference in 2000 was a success largely because it was possible to adopt a Final Document by consensus. This Document provided a review of the NPT's operation over the previous five years and set out a number of steps that should be taken to promote nuclear non-proliferation and disarmament, perhaps the most significant of which was a joint pledge from the five nuclear weapon states to an 'unequivocal undertaking to accomplish the total elimination of their nuclear arsenals'. The lack of progress made in this respect presents a serious challenge.

The final Preparatory Committee meeting before the Review Conference largely failed to produce recommendations and finalise arrangements for that Conference, such as the rules of procedure, documentation and agenda. The decisions it did manage to take are mired in confusion⁵.

Clearly the EU needs to prevent future NPT Conferences from failing. It needs to make the case for universal adherence, compliance and enhanced verification mechanisms, backed by the full authority of the UN and ultimately by sanctions. It will also be important for the EU to continue to give substance to the wider range of policy instruments at its disposal (including trade, energy assistance, security assurances). Tentative lessons learned from the EU's engagement with Iran might help here.

---

¹ Louis Michel (on behalf of Commissioner Benita Ferrero-Waldner) Commissioner for Development and Humanitarian Aid « The Non-proliferation Treaty must be preserved by all means », European Parliament Plenary Session, Strasbourg, 8 March 2005.

² Entitled: Non-proliferation of weapons of mass destruction: a role for the European Parliament.

³ EU WMD Strategy, chap. 2, para. 16.

⁴ Council Common Position relating to the 2005 Review Conference of the Parties to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons. Council of the European Union, Brussels [April 25, 2005]

⁵ Rebecca Johnson, 'Report on the 2004 NPT PrepCom', *Disarmament Diplomacy*, No.77, May/June 2004.

POSTOPEK

Naslov	Neširjenje orožja za množično uničevanje: vloga Evropskega parlamenta			
Št. postopka	2005/2139(INI)			
Podlaga v Poslovniku	člen 45			
Pristojni odbor Datum razglasitve dovoljenja na zasedanju	AFET 8.9.2005			
Odbori, zaprošeni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju				
Odbori, ki niso dali mnenja Datum sklepa				
Okrepljeno sodelovanje Datum razglasitve na zasedanju				
Predlog(-i) resolucije, vključen(-i) v poročilo				
Poročevalec(-ka) Datum imenovanja	Girts Valdis Kristovskis 1.2.2005			
Nadomeščeni(-a) poročevalec(-ka)				
Obravnava v odboru	26.5.2005	11.7.2005	3.10.2005 (SEDE)	4.10.2005 (AFET)
Datum sprejetja	4.10.2005			
Izid končnega glasovanja	za:	30		
	proti:	5		
	vzdržani:	17		
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Angelika Beer, Panagiotis Beglitis, Monika Beňová, Elmar Brok, Simon Coveney, Marek Aleksander Czarnecki, Camiel Eurlings, Anna Elzbieta Fotyga, Jas Gawronski, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Jana Hybášková, Toomas Hendrik Ilves, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napolitano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, João de Deus Pinheiro, Justas Vincas Paleckis, Mirosław Mariusz Piotrowski, Paweł Bartłomiej Piskorski, Tobias Pflüger, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Gitte Seeberg, Marek Maciej Siwiec, István Szent-Iványi, Antonio Tajani, Inese Vaidere, Ari Vatanen, Paavo Väyrynen, Jan Marinus Wiersma, Karl von Wogau, Francis Wurtz, Luis Yañez-Barnuevo García, Josef Zieleniec			
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Árpád Duka-Zólyomi, Carlo Fatuzzo, Jaromír Kohlíček, Erik Meijer, Janusz Onyszkiewicz, Aloyzas Sakalas, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi, Tatjana Ždanoka			
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju				
Datum predložitve – A6	12.10.2005		A6-0297/2005	